

ਜਤਿੰਦਰ ਚੌਹਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮੋਮ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ—rtt'yww^^

CRA ਨੰਬਰ 2 (M9-SBof2012

ਸਤੰਬਰ 12, 2013

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - S.376 - ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 - S.215 - ਇੰਡੀਅਨ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ, 1872 - S. 114A - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 366 ਅਤੇ 376 J PC - 3761 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਪੀਸੀ- ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ- ਵਿਵਾਦਿਤ ਚਾਰਜ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸੀ - ਇੰਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ- ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, S. 215 ਕਰੋੜ। ਪੀਸੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੇਸ਼ੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ- ਦੇਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਬੂਤ- ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 215 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.

ਕੇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਾਮੱਗਰੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ

ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਉਹ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ/ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੀ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸਬੂਤ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.3, ਸਰਬਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ 19.06.2009 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋ ਹੋਰ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲਿਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 25.06.2009 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਪੂਰੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਲਕਰਕੋਟਲਾ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਸੁੰਨਸਾਨ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਹੜਾ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਰੌਲਾ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਰੋਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਤਰਾਸਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(ਪਰਾ 15)

ਸੁਰਮ ਸਿੰਘ ਰਾਣਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਮੇਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਜਤਿੰਦਰ ਚੌਹਾਨ, ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ' ਵਜੋਂ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 01.06.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 (for ਛੋਟਾ, 'IPC) ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੈਦ.

ਜੇ ਐਸ ਡੀ ਏ ਓ

aoipd Dip SUIMOI/s 'm xd mpd ops I/SHOA ai// poAodDud os/v on cM d ^V^ ^ 7
paisDi/v DOOM SMaiunoop asai/j /ods aip w
ppxp ^maut uopooifpiiapi ai// pauodoAd osp) on pasiiDDO OipJo nOAAO Olp
SIUpAoSDA PP Xp OW3UI JSDAAVJo UOpVIUAOjUI Dip puo nd'Xd OIUVOUI ਜੇ
P'OpAdOUD' ਓਲਪੈਸ 'ਡਾਉਡੋ OAd PMP ਡਿਪ ਯੁਟਿਲ/ MOAf f^P 01 (1 pDADAODDA
puo pasnao Dip papuai/OAddo yoioijjo oopod Dip pna 'aa/fo/ pop/ pasnoDu 01// 'ill
Dip oil IDOS U() poSHDDO DI/} pdpodS S/DiDIffo DDI/od ADplioDLUDSUI / pn
'/\$UI\$ ADpUIAO n IS 3 7 d ^ P ^ J J^ DDI/od Dip 'IAdd ^ dJ^ Aaipiof ਡਿਪ-D i ^Md ^ P
^pDIUDpiDUf g op XUO/O3 (WAX/IOA I/StIOAip /oof I/O PH J ਡਿਪ ਸੁਪ/ D/ SOM
ਪੇਸ਼ਕਰੋ DI/I 'UOI/O/S tO;\xpOA ਡਿਪ IUOAp U/OA/ I/O OUOU/p/iy 0} PHP DI//
y/OO/ paSHDDV DI// 600(VS ? ^ O ' ^3 t UPI ^ ^ na/oaAi// ppiOM pasnao aip
'OKAHODAD/UI /ooxos Jo oopi Dip pasoddo MM Dip sy'pM ADI/ JSUWSD pup oi// I//IM
DSAHOADAM!/ pmxas SIHAVI UO /day/ pasiiDoo Dip DADI/J tuo/oof oi// DAOip pauifuoo
pH p DI// /do// a/-/ AD/OODS sp/ uo opoy/AD/o^ of PH J 01// y/ oo/ pasnooo oip ^ppZ 9
CZ ^ O^U^P ^ ! SAOP OMI A of MI J Dip /day/ Off A3/00DS Sil/ UO VpO^AO/Oyf 0/
f^p oi// y/oo / posnooo ਡਿਪ'600Z 9 ZZ ^ O I^f <> ^ pu? sKop OM/ AOJ' I Md ^3 P^ 3 ^ / U31
PP^snoou DI/I A 03 Olp I/JIM StO/D AOMO MOM sKoaq OM / pi VS Dip 'DADI//
UIOAJ S/V/JQ'/f SpAOMOJ / ^d ^ W y/oo/ pasHDDO ai// AVD DI// UI DADI/J Kposu/n
DA DM sdoq OM^ ਜੇੜੇ pnAnpy sp/ ਵਿੱਚ /is ADI/ opmu pasriDDO AI/^ pasnooo aip
^uoduiooDV 0/ pa DA Sv ai/s 'DAOJ'DADIP "p^d ^3 P J^ P ^3 ! J J ^3 s1jM douon sy Aouvn
Aop/ Snop sp/ /aoiu o/ ਮੌਧੋ dip pa/uuM ai/ /mp ppp aip p/o/ a// Ao.w ADI/ UO ADI/
pa/soDDO posnoov ai// sa/Di/AO aiuos /nq o/ asnoi/ ADI/ /D/ iu d pc ^ moqo no ppp
aip ^001'9'61 U() OUDil/p/V/ 'Al)Son lfuO^/001/3\$ I/SI/f /UOIUUADAO /) ui
sso/oi/\$ u/ 3up\piiis SUM ai/s ^()cu/ P66r£'£l ^0 UAOC/ SOM ai/\$ ^MP ^ [^ ^ !S Pf^L13 df^
Aou/Siwp SUUOA aip s/ ppp xiA/noosoAd aip /ui// si fauq ui 'uopnaasoAd aip fo
asvoai// ^

-jopiin SB CUB ^uOLU^pnf pouSndLUi aq)jo 3

B.ind ui popjooj SB 'asna juasajd oqjjo spnj aip ^pojujs Xpou^ (3)

(3) ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਈ ਲੈਨ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 207 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਆਧਾਰਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

(4) ਦੇਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 366 ਅਤੇ 3761 ਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੇਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

(5) ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਗਿਆਰਾਂ ਗਵਾਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਐਲ.ਟੀ.ਐਚ.ਸੀ. PW2- ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਪਿਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ FIR ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; PW3-ਸਰਬਜੀਤ ਕੌਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮਾਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਗਵਾਹ ਹੈ; PW4-SI ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ; PW5- HC ਤਰਸੇਮ ਸਿੰਘ; PW6-ਡਾ. ਹੈਲੇ ਟਿੰਡਰ ਕੌਰ, ਰੇਡੀਓਲੋਜੀਕਲ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਉਮਰ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ; PW7-ਡਾ. ਅਨੰਤਜੀਤ ਕੌਰ, ਡਾਕਟਰੀ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ; PW8-ਡਾ. ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਮੈਡੀਕਲ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਜਾਂਚ; PW9-ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ, ਕਲਰਕ; PW10-IIC ਰਾਜੇਸ਼ ਸਿੰਘ; ਅਤੇ PW 11-ਸਵਰਨ ਕੌਰ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੈਂਡਮਿਸਟ੍ਰੈਸ, ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ, ਲੋਕੋ ਸੈਂਡ, ਲੁਧਿਆਣਾ।

(6) ਧਾਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਦੇਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰਣਜੀਤ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹਨ। ਸਿੰਘ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪਿਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਟੇਅ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1 ਭਾਵ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਉਸ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ। 1 ਭਾਵ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2, ਉਸ ਵੱਲ 1,50,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ DW1 - ਕਮਲ ਸ਼ੰਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ; DW2- ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ; ਅਤੇ DW3- 0m ਪ੍ਰਕਾਸ਼।

(7) TTic ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 10.07.2013 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

(8) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਕੀਲ x 19.06.2009 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7.30 ਵਜੇ ਕਰਿਆਨੇ ਦਾ ਸਮਾਨ ਖਰੀਦਣ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ 25.06.2009 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ 7.30 ਵਜੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ 'ਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ

(11) '1' ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 215 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁੱਲ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਉਹ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਇਸਤਰਾਜ਼ਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੀ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(12) 'ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਕਰਿਆਨੇ ਦਾ ਸਮਾਨ ਖਰੀਦਣ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨਾਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੌਰਾਨ ਇਸਤਰਾਜ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਧੀ ਦੀ ਉਮਰ ਵਰਗ ਦਾ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਕੁੜੀਆਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸਟੈਂਡ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਗਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।

(13) ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114-ਏ under ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ: -

(14) A. 1[ਬਲਾਤਕਾਰ ਲਈ ਕੁਝ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੀ ਧਾਰਨਾ।- ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਬਲਾਤਕਾਰ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ 6) ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ, ਜਿੱਥੇ ਦੇਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਕਥਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਔਰਤ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ her ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨੇਗੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।"

(11) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 215 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਸਾਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਮੌਕੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, 'ਇਸ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਭੁੱਲ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਉਹ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਇਸਤਰਾਜ਼ਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਇਸਤਰਾਜ਼ਾ' ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕੀ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(12) ਇਸਤਰਾਜ਼ਾ ਪੱਖ ਤੋਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਕਰਿਆਨੇ ਦਾ ਸਮਾਨ ਖਰੀਦਣ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਪੌਦੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੌਰਾਨ ਇਸਤਰਾਜ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਧੀ ਦੀ ਉਮਰ ਵਰਗ ਦਾ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਕੁੜੀਆਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸਟੈਂਡ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਗਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।

(13) ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114-ਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

*1 14A. 1[ਬਲਾਤਕਾਰ ਲਈ ਕੁਝ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੀ ਧਾਰਨਾ।- ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਲਾਤਕਾਰ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ, ਜਿੱਥੇ ਦੇਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨੇਗੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।।"

(14) ਤਤਕਾਲ ਆਸਾਨੀ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(15) ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸਬੂਤ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3, ਸਰਬਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ 19.06.2009 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੇ ਹੋਰ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 25.06.2009 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਪੂਰੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਇਲੀ ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਨੇ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਲਕਕੋਟਲਾ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਸੁੰਨਸਾਨ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਰੂ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਰੌਲਾ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਰੋਣ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਤਰਾਜ਼ਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(16) *in ਦਿਨੇਸ਼ @Rnndha ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੀ ਬਾਸੀ, (1) ਮੈਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ:-*

(17) 12. ਭਾਰਤੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਹਮਲੇ ਦੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਸੱਟ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਗੈਰ-ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਰਹਿਤ ਸਮਾਜ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਬੱਝੀ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਘਟਨਾ ਕਦੇ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਮਨਘੜਤ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੱਚਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਜਿਸਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਜ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਾਂ ਲੜਕੀ ਜਿਸਦਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਸੌਖ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਤਾੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

(7) AIR 2006 SCM267

25.06.2009 ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ 26.06.2009 ਨੂੰ ਡਾ. ਆਨੰਦਜੀਤ ਕੌਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 'ਹਾਈ ਕੈਮੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ the.vaginal swabs 'ਤੇ ਸ਼ੁਕਰਾਣੂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ।

(18) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ DW2 ਅਤੇ DW3 ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮਾੜੇ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲੀ ਲੜਕੀ ਸੀ। . ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ 'ਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਆਮ ਰੁਝਾਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਘੱਟ ਸੀਵੀਸੀਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮਾੜੇ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

(19) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਚਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ- PW2, ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 19.06.2009 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਫੌਨਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 25.06.2009, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਲੈਪਸਕਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 'ਇਬਸ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(20) 'ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਤੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਚ ਉਮਰ ਦਾ ਅੰਤਰ, ਜਿਸਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਉਮਰ ਵਰਗ ਦੀ ਇੱਕ ਧੀ ਹੈ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਬਿਸ ਕੋਰਟ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਹਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੀ।

(21) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(22) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਰੱਦ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।

ਜੇਐਸ ਮਹਿੰਦੀਰੱਤਾ

3372/HC/LR— ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰੈਸ, ਯੂ. ਟੀ., ਸੀ. ਐੱਚ. ਡੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ